

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖

จำเลยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งเป็นกรณีที่กฎหมายมอบหมายให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองในเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นบริการสาธารณะได้ แต่โดยที่สัญญาที่จำเลยทำจ้างให้โจทก์ทำหน้าที่สอนหนังสือหรืองานทางวิชาการในมหาวิทยาลัยจำเลย เป็นการเข้าทำสัญญาในฐานะเอกชนด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ในฐานะนายจ้างและลูกจ้างตามระบบกฎหมายเอกชน โดยจำเลยมิได้ใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองที่จะทำให้จำเลยมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สัญญาจ้างระหว่างจำเลยกับโจทก์จึงไม่ใช่สัญญาทางปกครอง ตามบทนิยามสัญญาทางปกครองตามพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่เป็นสัญญาจ้างแรงงานในระบบกฎหมายเอกชน เมื่อข้อพิพาทในคดีนี้โจทก์อ้างว่าจำเลยมีคำสั่งเลิกจ้างโจทก์โดยไม่เป็นธรรม ขอให้บังคับจำเลยชำระสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า เงินบำเหน็จ ค่าชดเชย และค่าเสียหายจากการเลิกจ้างไม่เป็นธรรมให้แก่โจทก์ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) อันอยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลยุติธรรม